

## 5. Communicatie met de ouders

Wanneer een kind betrokken raakt in een verkeersongeval, is communicatie erg belangrijk. Communicatie met de ouders van de betrokken kleuter, maar ook met de ouders van de klasgenoten. Communicatie rond wat er gebeurd is, maar ook rond wat jullie doen in de klas.

### OUDERS VAN HET BETROKKEN KIND

Wanneer een kleuter door een verkeersongeval in het **ziekenhuis** terechtkomt, betekent dat niet alleen dat er één kapstokje een tijdje leeg blijft. Als kleuterjuf of -meester sta je voor de belangrijke taak om de kleuters uit je klas te informeren over wat er gebeurd is en wat er zal gebeuren. Maar daarnaast zal je ook contact hebben met de ouders van het kind en misschien ook met het kind in het ziekenhuis. Jullie zitten immers allemaal met veel vragen, en moeten afstemming zoeken met elkaar: wat kan het kind nog? Wat kan niet meer? Wanneer komt het kind terug in de klas?

Het betekent voor de ouders een belangrijke steun als je van bij het begin contact met hen opneemt en eventueel eens langsgaat. Besteed daarbij voldoende aandacht aan hun gevoelens. Bereid het gesprek ook praktisch goed voor. Je hebt best al een zicht op welke aanpassingen en flexibiliteit de school kan bieden. Maak zeker geen loze beloften. Hou je na het gesprek aan de gemaakte afspraken. Als het langer duurt dan verwacht voor je een oplossing vindt, laat dat dan even weten aan de ouders. Zo weten ze dat je ermee bezig bent en vermijd je onnodige frustratie.

Ook voor het kind is het belangrijk dat het weet dat je aan hem of haar denkt. Je kan samen met de ouders zoeken naar een manier om het kind betrokken te houden bij het schoolgebeuren. Breng de ouders ook op de hoogte als jullie vanuit de school iets doen voor het kind, zoals tekeningen of geschenkjes maken.

Ook de ouders willen vaak betrokken blijven bij de schoolactiviteiten. Wanneer er een schoolfeest is, zijn ze misschien graag van de partij, hoewel hun kind op dat moment nog revalideert. Het kan zijn dat de kleuter niet meer terugkomt in de klas, en noodgedwongen naar een andere klas of school overstapt. Ook dan is open communicatie belangrijk, zowel naar het kind zelf, naar de ouders als naar de klasgenootjes. Als het niet langer mogelijk is om met de klas contact te onderhouden, bouw het dan geleidelijk af. Probeer zeker te vermijden dat de ouders en het kind het gevoel hebben dat ze in de steek worden gelaten.

Wanneer een kind is **overleden**, neem je best snel contact op met de ouders. Over de eerste contacten na het overlijden vind je tips in de Nood-kit. Maar ook op langere termijn is het goed regelmatig iets van jezelf en eventueel van de kinderen uit je klas te laten horen. Hou daarbij in de eerste plaats rekening met de gevoelens van de kinderen zelf. Niet alle kleuters waren in dezelfde mate betrokken bij hun overleden klasgenootje. Het is niet de bedoeling hen op te dringen ermee bezig te zijn als zij hieraan geen behoefte hebben. Dan is het wellicht beter om met enkele kinderen (of enkel vanuit jezelf) iets op te sturen of af te geven bij een speciale gelegenheid, zoals de verjaardag van het overleden kind, Allerheiligen, allerzielen, Kerstmis, het einde van het schooljaar, ... Maar ook bij speciale gelegenheden, zoals de laatste dag op de kleuterschool, waarden sommige ouders van een overleden

kind het dat ze ook worden uitgenodigd. Check dit wel vooraf bij de ouders zelf: sommige ouders kunnen dit ook zeer pijnlijk vinden.

Vergeet zeker niet dat het rouwen voor de ouders niet stopt na de afscheidsviering. Jaren na het overlijden denken ze er nog dagelijks aan. **Aarzel niet om te laten merken dat ook jij en de kinderen uit je klas het kind niet vergeten zijn.**

Ook als een **gezinslid** van een kind gewond raakte of gestorven is in een verkeersongeval neem je als leerkracht best contact op met de ouders. Een kaartje, een bezoek, ... kunnen op zulke momenten heel veel betekenen.

## OUDERS VAN DE ANDERE KINDEREN UIT JE KLAS

Wanneer een kind slachtoffer wordt van een verkeersongeval, betekent dat vaak ook een schok voor zijn of haar klasgenootjes. Kleuters kunnen het hiermee moeilijk hebben, op school, maar ook thuis, in de jeugdbeweging, ... Als leerkracht houd je best een zo open mogelijk contact hierover met de ouders. Enkel zo kunnen jullie samen de beste opvang bieden, afgestemd op wat het kind nodig heeft, en krijgen jullie samen een zicht op wanneer het kind eventueel vastloopt.

Wanneer een kleuter is **overleden**, kan het zijn dat de ouders van de andere kinderen in de klas de kinderen en de school zoveel mogelijk willen helpen om met dit verlies om te gaan. Wanneer ze hun kinderen 's morgens brengen, blijven ze zo lang mogelijk op de speelplaats. Misschien zouden ze het liefst van al zelf mee de klas ingaan. Erken de ouders in hun betrokkenheid. Het toont dat ze begaan zijn met de kinderen en de school. Geef hen informatie over wat er is gebeurd, en wat jullie doen in de klas. De manier waarop je dat doet hangt af van wat praktisch mogelijk is en van wat jij als leerkracht en de directie zien zitten: een brief, een ouderavond, ... Communiceer duidelijk wat jij als leerkracht liever wel en niet hebt, in het belang van de kinderen. Als je bijvoorbeeld liever niet hebt dat de ouders mee de klas inkomen, laat hen dit dan vriendelijk, maar duidelijk weten. Zoek eventueel naar andere zaken waarmee ouders wel kunnen helpen (kopiëren van doodsbrief of doodskaartje, aanwezigheid in afscheidsviering, ...).

### Meer lezen?

Riet Fiddelaers-Jaspers, *Jong verlies. Rouwende kinderen serieus nemen*. Uitgeverij Ten Have, 2005.  
Manu Keirse, *Helpen bij verlies en verdriet. Een gids voor het gezin en de hulpverlener*. Lannoo, 2003.

Kinderwerking Slachtofferhulp, *Kinderen slachtoffer van een schokkende gebeurtenis. Praktische gids na een misdrijf of een plotseling overlijden*. Lannoo, 2006.

Claire Vanden Abbeele, *Er zijn voor jou. Omgaan met jonge mensen die rouwen*. Lannoo, 2004.